

Izhaja

vsak petek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Glasilno koroških Slovencev

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvu lista »Mir« v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXX.

Celovec, 18. listopada 1911.

Št. 55.

Hrvatsko-slovenski klub in Stürgkhovo ministrstvo.

Navada je, da posamezne stranke v državnem zboru nasproti vsaki novi vladi po svojih zastopnikih označijo svoje stališče v proračunskih razpravah. Ponavadi politiki že vnaprej vedo, kakšno stališče nasproti vladi bo zavzela kaka stranka. To pot smo bili pa na nejasnem in smo težko pričakovali izjave kluba slovenskih in hrvatskih poslancev in sicer zaradi tega, ker se z izjavami nekaterih slovenskih listov nismo strinjali, ker so poročali, da se je ministrski predsednik grof Stürgkh kot naučni minister izkazal za pravičnega. Že v zadnjem uvodniku je »Mir« v tem oziru podal čisto nasprotno izjavo, ki jo je tudi podprl. Stališče Hrvatsko - slovenskega kluba, ki ga je označil v državnem zboru njegov predsednik dr. Šusteršič, se popolnoma krije s stališčem, ki ga je zavzel nasproti sedanjemu kabinetu »Mir«. Smemo reči, da bodo vsi zavedni koroški Slovenci z velikim veseljem brali govor g. dr. Šusteršiča in bodo rekli: To je bilo treba povedati! Dr. Šusteršič se v svojem govoru ni dotaknil posameznih slučajev, pač pa je na splošno z občudovanja vredno spretnostjo označil načelne hibe dosedanjega vladnega sistema. In to je splošno v navadi pri državnih poslancih! To je treba povdarjati, ker nekterim liberalnim listom ne gre v glavo, zakaj dr. Šusteršič ni naštel vseh grehov avstrijske vlade! Inče bi jih tudi bil, bi jim tudi ne storil prav, ker je liberalcem prvo boj proti klerikalnem, potem šele narodnost, seveda če je za liberalno strankarstvo ugodna!

Iz zbornega govora dr. Šusteršičevega, ki sta ga dobesedno objavila »Slovenec« in mariborska »Straža«, povzamemo samo najvažnejše točke.

Govornik opozarja na pomembne govore, ki jih je bilo slišati v zbornici tekom proračunske razprave, v dokaz, da tisti, ki zo-

per to zbornico zabavljajo in pravijo, da ta zbornica ni zmožna in nima volje za delo, nimajo prav. Dobrih moči ne manjka, pač pa dobrega vodstva, dobre vlade. Hinavščina je, če se vlada izgovarja na parlament in mu kliče v spomin njegove dolžnosti. Naj raje državniki pogledajo same sebe in naslovijo nase vprašanje: Čemu smo pravzaprav tukaj? (Živahno pritrdjevanje.) Gospod ministrski predsednik ima tisočkrat prav, če pravi: Parlament ni sam sebi namen! Prva odgovornost pade na vlado, toda nobena avstrijska vlada je ne mara prevzeti, ampak dosledno čujemo od vladnih klopi le: Odgovornost za vse imate Vi, zbornica, Vi morate za vse odgovorjati. (Pritrdjevanje.)

Govornik ostro graja način, kako velike stranke v zbornici ustvarjajo večino. Tri največje stranke v zbornici kratkoma napravijo med seboj pogodbo, v kateri se natančno določi kaj dobi država in kaj dobi stranke, seveda samo tiste tri stranke, ki pogodbo podpišejo.

»Gospodje, to je zelo trhla podlaga za vlado kake večine v tej zbornici. Ali mislite, da bodo tisti, ki ostanejo zunaj, na taki podlagi ustvarjeno večino pripoznali, da se bodo čisto mirno uklonili strankarski sebičnosti posameznih strank? (Živahno odobravanje in ploskanje.) Če ste tako naivni, da to verjamete, le verujte! Bote prav kmalu bridko prevarani!« (Živahno odobravanje in ploskanje.) V vladni večini mora vladati enoten duh, ta duh pa more biti le resnični avstrijski duh. (Pritrdjevanje.) Ta avstrijski duh, ki edini more držati resnično življenja zmožno večino skupaj, je zmisel za velikost in moč te države, zmisel za enakopravnost vseh narodov te države, ta avstrijski duh je prepričanje, da more ta država obstojati le, ako se v njenih mejah vsak njen narod dobro počuti in se more svobodno razvijati (Poslanec dr. Korošec: Tudi, če je majhen), ne samo takoimenovani veliki in bogati narodi, ampak tudi majhni

narodi, vsi narodi, brez izjeme! (Živahno odobravanje in ploskanje.)

Govorniki največjih strank pa naše državne ideje ne razumevajo. Ti govorniki so veliko govorili o avstrijskem problemu. Toda za vse te voditelje strank — to je vodivna ideja, ki se je iz njihovih govorov čula — neha avstrijski problem tako približno pri Spielfeldu. (Pritrdjevanje.) Toda o tem vprašanju se moramo pač nekoliko bolj porazgovoriti. Južno od Spielfelda bivajo, kakor znano, Slovenci in Hrvati, lahko tudi rečemo Hrvati, kajti Slovenci in Hrvati so en narod (Pritrdjevanje), ali recimo Jugoslovani. Doli torej prebivamo mi Jugoslovani. Te jugoslovanske dežele mejijo slučajno na Adrijansko morje, dejstvo, ki je seveda govornikom velikih strank očitno precej neznan. (Živahna veselost in odobravanje. — Medklici:) Lahko nam to ali ono razsežno severno provinco vzamejo in Avstrija ostane še vedno lahko velesila. (Živahno odobravanje in ploskanje.) Vzemite pa monarhiji dežele, koder mi Jugoslovani od davnine prebivamo (Odobranje), vzemite ji stran te dežele, potem neha Avstrija biti velesila! (Živahno odobravanje in ploskanje.)

Enkrat je imela monarhija tri pozicije: nemško; ta je izgubljena, italijansko; je izgubljena, le jugoslovanska je še ostala. In zdaj so vsi naši državniki drug za drugim sistematično na delu, da še to zadnjo pozicijo izgubijo. (Živahno odobravanje in ploskanje.) Nikar si, gospoda, ne domišljajte, da mi tega ne vemo. Mi to zelo dobro vemo in vemo tudi, da je državi zvesto mišljenje, dinastično čustvovanje avstrijskih Jugoslovancev temeljna moč monarhije za njeno pozicijo ob Adriji (Živahno pritrdjevanje.) in vsled tega tudi predpogoj za to, da ta država ostane velesila. (Živahno odobravanje.) Nikar se pa s tem ne igrate! S čustvi narodov se ne gre igrati! (Živahno pritrdjevanje.) Ali mar mislite, da delate v interesu cesarja, v interesu dinastije, v interesu monarhije, v interesu države, ako nam hočete vedno

Podlistek.

V tatarski sužnosti.

Odlomki iz rodbinske kronike Aleksija Zdanoborskega.

Napisal H. Sienkiewicz. — Poslovenil Š. K. II.

Mi smo šli ponavadi v vrstah, ker Tatarji se boje množice. Ko smo ob treh popoldne dospeli na mal breg, ki ga imenujejo poganski grob, je legla naenkrat na vso srečo megla, ki je obkroževala že od jutra vso stepe. Še se niso videle tatarske čete, toda sklepali smo iz mukanja goved, ki je prihajalo iz megle, da niso več daleč. Kozaki, ki so bili odšli na poizvedovanje, so privlekli nekaj ujetnikov v tabor, katere so ujeli v zanjke. Tako so jih iztepli, da jim je šla iz ust kri, mesto besede.

Vojvoda je izvedel od njih, da je to največja tatarska četa, kateri zapoveduje kanov brat in poleg več odličnih Tatarov. Brez onih, ki stražijo konje, vozove in ujetnike, jih je bilo štirikrat več nego vseh naših skupno.

Ko je to izvedel vojvoda, nas je pričel razpostavljati po višinah. Srca so nam bila od veselja, da se nas ne bodo mogli ogniti Tatarji, da ne bodo mogli zbežati pred na-

šimi sabljami in da bodo ovirani na begu s svojim plenom.

Tudi oni so vedli, kaj imajo pričakovati od nas. Nič družega jim ni preostajalo, nego pripraviti se na boj z nami. In to smo razvideli iz glasu velikega bobna, ki ga imenujejo halt.

Istočasno se je razdelila megla v toliko, da smo mogli razločiti njihove zastave in konjske repe, ki so vihrali nad taborom. Polagoma je popolnoma izginila tema.

Tedaj smo zagledali pravo mravljišče poganov, konj se je tiščal konja, mož moža, postavili so se bili v obliko srpa. Iz trume so pričeli deliti se poedinci in bežati na vse strani. Drugi so se pa rinili prav do naših zastav, psovali so nas, strašno so upili, pretili z rokami in pozivali na boj.

Vojvoda je dovolil Kozakom, da smejo samo malo odjahati naprej in da naj bodo oprezni in da se naj drže v bližini svojih vrst.

Stoječ tako pripravljeni, smo gledali posebno izurjenost vojakov, ki so se poedini spuščali v boj s Tatarji. Padali so na eni, kakor na drugi strani. Nek star kozaški vodnik je privlekel pred vojvodo nekega poglavarja, ki ga je ujel v zanjko. Ta je bil že mrtev, ker ga je vlek kakih stoinpetdeset korakov po zemlji.

Mi smo smatrali to za dobro znamenje in tudi vojvoda je bil vesel in je dal zapovedati trobiti in udariti na bobne.

»Začnimo! Začnimo!« je klical.

Tatarski čopor je odgovoril z velikanskim vpitjem in bojevalci, ki so začuli glasove, so zbežali takoj s polja, kjer se bode sedaj po stari navadi spoprijela konjenica s sovražnikovo močjo.

Vsa vojska je stala na višinah, pripravljena vsak hip navaliti na sovražnika; stari izkušeni vojvoda je spustil malo krdelo kakor sokole, da razširi strah in metež med sovražnimi vrstami in jih že zatre na potu. Videli smo to četico pod vodstvom Balskega, ki se je spuščal kakor na dlani in šel mimo nas.

Čvrsto so stopali konji. Zemlja se je tresla pod umerjenimi udarci kopit, konjeniki so se nagnili v sedlih in nastavili sulice za napad. V zraku je šumelo kakor vrši nevihta nad ravnino. Tako so naskočili, da so vse pomandrali, kar jim je prišlo na pot. Kapetani so dobili povelje, jim ne pomagati, dokler si ne pribore prost prehod.

Dolgo smo jih gledali. Ko so jahali po travi, ni nastal prah. Med našimi četami, ki so še mirno stale, je vladal groben mir, da si slišal let muhe in brenclja.

V vrstah poganov je nastal strašen krik. Nato so se začuli klici: Alah! Alah! in takoj so sprožili samokrese na konjenike, katerim pa niso nič škodovali radi oklepov, kroglice so se od njih odbile in padle na tla. Naši so odgovorili s klicem: Jezus in Marija! To je bil znak za napad.

in vedno dokazovati, da je Dunaj, središče države, za nas nekaj tujega. (Živahno odobravanje.) Tam doli na jugu države leži edina možnost za monarhijo, da se razvije, tam doli se bo usoda monarhije kot velesila odločila. (Živahno pritrjevanje.)

Govornik se dotakne laško-turške vojne, opozarja na možnost vojne med Avstrijo in Italijo in hudo biča vlado, ki zanemarija južne kraje, zlasti Dalmacijo, kjer niti železnica ne zida, brez katerih vendar na zmagov v vojnah ni misliti. Tega življenjskega vprašanja naše monarhije se ministrski predsednik v svojem govoru niti dotaknil ni. (Živahno odobravanje.)

O ministrih se je v imenu »Hrvatsko-slovenskega kluba« izjavil, da je zanj izprememba oseb, ki sedijo na ministrskih sedežih, popolnoma brez pomena. Na ministrskih sedežih sedijo sicer častivredni možje, ali niti eden izmed njih, to povdarja, ne uživa najmanjše trohe zaupanja »Hrvatsko-slovenskega kluba«. (Živahno odobravanje.) Na same besede ministrov nič ni dati. O vprašanju reproducitete (veljave izpitov za obe državni polovici) zagrebškega vsučilišča si ministrski predsednik ni upal niti govoriti, čeravno to vprašanje ne zadeva nikogar drugoga, kakor le Slovence in Hrvate. Zato besedam ministrskega predsednika o objektivni upravi ni prav nič verjeti! »Jaz poznam pokrajine, kjer država nasproti svojim državljanom ne postopa samo kakor tujka, ampak jim stoji kot smrten sovražnik nasproti (Odobravanje in ploskanje) in v teh pokrajinah stanujejo Slovenci! (Klici: Koroška!)

Pri tej priliki bi rad nekaj pripomnil tudi k izvajanju spoštovanega načelnika nacionalne zveze, ki je pred nami razvil nek narodni program kot program nemške nacionalne zveze. On je, kar se načina reševanja nacionalnih vprašanj tiče, postavil pozitivno in negativno načelo. Negativno s tem, da je dejal, da ne sme v nobeni mešanoezični deželi večina manjšini vsiliti svoje volje. (Pritrjevanje.) Izborno, gospodje! In potem pozitivno: Na vseh poljih avtonomne državne uprave se mora izvesti narodna ločitev in obmejitev. To se iz ust načelnika nemške nacionalne zveze zelo lepo sliši. Jaz bi ga le vprašal: Ali to velja povsod? (Pritrjevanje.) Glejte, gospodje, to je tista velika neresničnost v politiki (Živahno pritrjevanje), da ti gospodje tega, kar hočejo tam, kjer so v manjšini, za nobeno ceno nočejo tam, kjer tvorijo večino, in da to, kar tam zavračajo kot nemoralno in nezno, kjer so manjšina, z veliko slastjo prakticirajo tam, kjer se nahajajo v večini! Tu usiljujejo svojo voljo narodni manjšini. (Živahno pritrjevanje.) Jaz bi vprašal gospoda načelnika nemške narodne zveze: Ali to, kar ste rekli, velja samo za Češko in Moravsko, ali velja tudi za Šlezijo, Štajersko

Z božjo pomočjo smo se tudi mi pomaknili naprej in smo tako burno udarili na sovražnika, da se je razcepil kakor drevo, kadar udari vanj strela; lepo smo šli po cesti, ki je nastala med njimi. Cesta se je končala in od vseh strani so se vsuli na nas kakor mravlje. Čuli smo samo strašno vpitje, videli včasih zasvetiti se sablje ali kadar se je vzpel konj pod svojim jabldecem, kako oboroženo roko; za hip je zaplapolala zastava po zraku kot ptica in se zopet spustila na tla.

Od onih mest, ki jih ni pokrivala trava, se je dvigal velikanski prah; s tem je bilo slišati prasketanje pušk in opaziti gibanje, ker težko je bilo ostati na enem mestu. Konji so se spenjali na noge. Pričeli smo moliti za padajoče, kar enkrat zavpije mesto da bi rekel: »Usmili se nas!«: »Vidim še zastavo!»

Tedaj so zaprosili vsi vojaki, da bi šli tudi mi v ogenj. Mnogim je odsevala srčnost iz oči, nekateri so hrepeneli po poganski krvi kakor hrepeni deklica po prvem poljubu ljubezni; najmlajši so lomili roke in klicali dvigajoče oči proti nebu:

»Dovolite, da gremo bratom na pomoč!«

Ali strogi polkovnik ni dopustil in karal je, da se ne spodobi za nas, da bi udarili brez povelja in tako kršili viteško poslušnost z nepokornostjo; ako se boče kdo drznil, dal ga boče raztrgati s konji.

Nič drugoga nam ni preostalo nego čakati in gledati Tatarje, ki so se kakor veli-

in Koroško? (Medklici.) Pa jaz od njega ne zahtevam nobenega odgovora, jaz namreč dobro vem, kako se ta odgovor glasi, in mi vsi to dobro vemo! Da, gospodje moji, narodni program se ne da na ta način obdelovati, kakor to delajo gospodje od nemške nacionalne zveze, namreč pravo manjšine in narodna avtonomija tam, kjer so manjšina, toda brezobzirno narodno zatiranje tam, kjer tvorijo večino! (Živahno pritrjevanje.) Gospoda! To ni noben avstrijski program in če hočete tak program izvesti, potem lahko od naše strani računate z najostrejšim odporom!« (Živahno odobravanje.)

Govornik se ponorčuje iz strank, ki naglašajo nasproti vladi politiko proste roke, toda ta roka je bila lahko mehka kakor tačica ali pa je raskava roka.

Dr. Kramar, govornik in vodja enotne češke zveze, je rekel: Brez nas ne gre! Dr. Steinwender mu je odgovoril: Brez nas tudi ne gre! (Veslost. — Poslanec Grafenauer: Z obema pa tudi ne gre! — Živahna veselost.) Zdaj, gospoda moja, vam bom tisto veliko skrivnost razodel: Brez nas tudi ne gre! (Živahno odobravanje in ploskanje.) Brez nas ne gre, če mi nočemo! (Živahno pritrjevanje.) Mi se prav nič ne vežemo, ne tako in ne drugače, mi nimamo navade iti z zvezanima rokama v kakšno situacijo, nimamo navade ne udrihati ne gladiti — ne, mi se nič ne vežemo, toda če nočemo, ne gre — to vam povem gospoda moja! Če hočemo ali če nočemo to boste gospodje že doživeli. (Živahno pritrjevanje.)

Govornik izjavlja, da so člani »Hrvatsko-slovenskega kluba« čisto dobre volje in sicer zato, ker vedo, da je v zbornici močna stranka, ne toliko po številu, kakor po duhu, ki vlada v njej stranka, na katero se brezpogojno v vseh okoliščinah in ob vsakem času lahko zanesemo, to je njihova stranka, slovenski poslanci! (Živahno odobravanje in ploskanje.)

»Da, gospoda, na nas same se moremo in smemo hvala Bogu zanesti in na nas se zanaša naše ljudstvo (Živahno odobravanje), ki stoji trdno, neomajljivo in boja veselo za nami! (Živahno odobravanje.) In to vam rečem vsem skupaj velikim in malim v tej zbornici, vsem na različnih klopeh, in vam kličem: Mi se ne bojimo!«

(Burno dolgotrajno odobravanje. Vihar ni klici: Živio Štustrešič! Govorniku čestitajo poslanci mnogih strank.)

Somišljeniki! Zahtevajte v gostilnah računke listke „Slovenske Straže“! Naročajo se v pisarni „Slovenske Straže“ v Ljubljani.

kanska kača zvijali boli in ki so komaj čakali, da bi zadavili ono četo, ki so jo imeli v svoji sredini.

V tem je solnce zašlo in večerna zarja je jela padati na zemljo; sedaj nam ni bilo več dolgo čakati na povelje, ker naenkrat je napadel naše vrste roj za rojem, puščajoč za seboj pogin in uničenje.

Pod navalom oboroženih ljudi in konj se je začel naš tabor gibati.

Bojna besnost nas je omamila kot vino. Ljudje so pričeli klicati svoje patrone in čulo se je: »Sveti Peter! Sveti Ivan! Sveti Nikolaj!« Drugi so pa rajše pustili svetnike pri miru in vpili so: »Ubijte jih, uničite jih!«

A jaz, grešni božji sluga, pričel sem moliti in ko so se moje misli obrnile k blaženi Devici, se je zgodil nad mojo glavo čudež. Naenkrat je pričela krožiti nad mano mala lastavica, ki se je spustila na mojo ramo in pričela cviliti: »Cvit, cvit!«, kakor da bi se za menoj skrivala.

To me je zopet ohrabilo. Prišel sem v red in tudi mi smo morali iti v boj. Napadli smo s tako silo, da se je pričel sovražnik umikati. Med potjo smo preobračali ljudi in konje in vozove. Ko smo polomili sulice, potegnili smo sablje in meče. Nastala je grozna gnječja in vročina, da je ljudem in konjem zmanjkovalo sape.

Zamolkel krik, sopihanje trudnih ljudi, švist sabelj in streli so napolnili vse ozračje.

Sovražnik se je silno ustavljal, ni mogel biti kos, ker so mrtva telesa čimdalje

Dnevne novice in dopisi.

Osobna vest. Koroški slovenski rojak g. Mat. A rnejc na Dunaju je povišan v c. kr. deželnoobrambne račun. oficijala.

Za celovškega podžupana je bil izvoljen 14. novembra občinski svetnik Viljem pl. Dietrich s 17 proti 8 glasovi.

Zaročil se je dne 9. t. m. g. Andrej Oset, posestnik Tolstovrške slatine, z gdnco. Mico Urbanec, hčerko veleposestnika iz Lehna pri Ribnici na Pohorju. Čestitamo!

C. kr. deželni šolski svet avstrijske Turčije štrajka, ker bi moral vsled razsodb državne in upravnega sodišča in ukaza naučnega ministrstva izvesti izpremembo jezikovne uredbe šole v Št. Danijelu in na Strojni. Izvršilnemu organu nemškega Volksrata (narodnega sveta) sicer verjame mo, da je jabelko, v katero bode moral vsled zgoraj omenjenih razsodb ugrizniti, precej kislo, toda kljub temu bi se moral »c. kr.« deželni šolski svet držati strogo postav in ne začeti štrajkati, kadar je treba vsled višjih razsodb izvesti izpremembe, ki nemškemu Volksratu niso všeč. Kot zvesti državljani se držimo od cesarja potrjenih postav in **zahtevamo** to tudi od »c. kr.« oblasti.

Koroška trgovska in obrtna zbornica, ki je ena najtrdnjših trdnjav koroških nemških nacionalcev, je tudi najvnetejša zagovornica — bogatih fabrikantov in ne malega in srednega trgovskega in obrtnega stanu. O tem se prepričaš lahko skorej iz vsakega zapisnika naše dične zbornice. Najbolj pri srcu so zbornici velekapitalistične družbe, kakor n. pr. »Bleiberger Bergwerks-Union« itd. Poleg tega je seveda koroška zbornica povsod zraven, kjer se gre za hujskanje proti slovanskim narodom v naši državi. Ministrstvo je hotelo odobriti (avtorizirati) prevod tarife za blagovni promet na avstroogrskih in bosensko-hercegovinskih železnicah. Avstrijski Nemci so začeli proti temu ruvati in koroška zbornica seveda nima nujnejšega dela, kakor se tej protiakciji pridružiti, in sicer iz razloga, da »se s temi prevodi na deželne jezike spravi v nevarnost jasnost in sigurnost v blagovnem prometu.« Ta izjava koroške zbornice je jasen dokaz, kakšnih neumnosti da je zmožen nemški šovinizem in to kljub temu, da sta zbornični tajnik in zbornični koncipist — doktorja prava.

Cena govejega mesa v Celovcu je zopet poskočila. Zakaj? V stari klavnici so morali mesarji za vsako živinčce v mestno blagajno vplačati 1 K. V novi mestni »moderne« klavnici pa morajo mesarji plačati od vsake kile mesa 4 h, ne glede na to, ali je zaklana žival goved, koza, ovca, svinja ali konj. Tako je n. pr. plačal mesar za kravo, ki tehtala 243 kg prej 1 K, sedaj pa 9 K 72 h.

bolj na gosto padala na zemljo in med njihovimi vrstami je zavlada strah. V stiski in zmedu niso vedeli kam bežati in drveli so naravnost pod naše sablje.

Besno gnani konji so se spenjali drug na drugega in njihovi jezdecji so tvorili živo kopico trupel; udarjali smo na vseh straneh na sovražnika in priborili smo si prehod do voz, odkoder se je čul stok ujetnikov, jok žena in glasno vpitje otrok. Klanje se je nadaljevalo še v večer, borilo se je pri vozih, kjer so kozaki zapalili ogenj, da je razsvetljeval bojišče.

Dim in iskre so se dvigale proti zraku, a sredi dima je bilo čuti mukanje goved; konečno so se odtrgali voli, ovce, koze, konji brez sedel in od straha podivjane kamele in so oddirjale z hitrostjo viharja v stepo.

Pri vozovih se je razvil najsrdečiji boj. Eni so grabili plen, drugi so odvezovali ujetnike, ki so osvobodjeni zagrabili za orožje in udarili na sovražnika.

Jok in stok žena je še bolj razbesnil vojake, da so uprav pobesneli in klali neusmiljeno Tatarje.

Velik del onih, ki niso mogli ubežati iz tabora, je bil pomandran, in za onimi, ki so se spustili v beg, smo se pognali na lov. Tudi jaz sem preganjal. Celo krdelo je bežalo pred enim vojakom; roka je otrpnela od udarcev, konji so gazili v krvi, sapa jim je zastajala v prsih. V temi sem sekal okoli sebe. Naenkrat se je zrušil konj pod menoj.

Če pa je ne zakolje sam, ampak uslužbenec klavnice, mora za vsako žival plačati še 2 K 40 h. Mesarji seveda so porabili to priložnost in povišali cene mesu. Tako mestna občina draži meso, namesto da bi skrbela za znižanje cen mesa. In socialni demokrati se še hudujejo, da kmetje predrago prodajajo živino! Značilno je tudi, da morajo sedaj Kranjci zaklane svinje peljati v mestno klavnico, da jih tam ogledajo in za vsako kilo zaračunajo 4 h pristojbine, dočim so prej svinje s Kranjskega ogledavali na kolo dvoru. Ke: na Kranjskem primanjkuje krmil za svinje, zato so cene svinjskega mesa letos zelo padle, drugo leto pa bodo seveda vsled pomanjkanja svinj zelo poskočile.

V Lendkanal je skočila 13. novembra Henrieta pl. Tschuden, hčerka celovškega agenta proti polenajstim dopoldne. Popoldne so jo potegnili iz vode. Bila je baje precej nervozna.

Izkupil jo je — grdi nemškutar. Dve celovški Slovenki so se 15. novembra na trgu pogovarjali slovenski. Neki penzioniran — uradnik pa te govornice ni maral poslušati in se je obregnil ob slovenščino. Nazadnje bi Slovenci v Celovcu niti govoriti ne smeli več. Pa prenapetnež jo je strašno izkupil in konečno od gruče poslušalcev, osramočen odkuril. Obe ženski sta ga namreč grozno zdelali in mu take pravili, da so se mu ljudje, ki se jih je mnogo nabralo, strašno smejali, in se je močicelj začel opravičevati. Prav ste storili, so rekli vsi ljudje, Slovenci in Nemci, ki jim je nemškonacionalna hujskarija že odveč! Mož se bo čisto gotovo poboljšal!

Z Bavaškega izgnani. Bavarska vlada je za vedno izgnala avstrijske podanike, žide: Izrael Izak, Ignac Gröbel, rojen 1866, Simon Simche Eisen, rojen 1866, Tobija Thune, rojen 1870, Herman Schipper, rojen 1860 in Izrael Jožef Wolf, rojen 1870. Vsi ti so v Monakovem sleparili nevedne ljudi in so bili zato izgnani. Gröbel je razpošiljal povečane fotografije, ostali pa perilo, ki je bilo pogostoma slabe kakovosti in se je razpošiljalo v večji množini, kakor je bilo naročeno. Kakor se nam poroča, so delali dobre kupčije zlasti v slovenskem delu Korške!

Velikovec. (Korak naprej.) Naša »Hranilnica in posojilnica« bo znanprej uradovala tudi vsak **četrtak** izvzemši praznike od **10. do 12. ure** dopoldne. S tem hočemo ustreči p. n. občinstvu, ki v zadnjem času pogostokrat prihaja tudi razven srede in nedelje, če je ta dneva zadržano. Ob četrtkih se bodo sprejemale obresti posojil, tudi se morejo posojila vračevati, sprejemale in izplačevale se bodo tudi vloge. Posojila pa se ne bodo izplačevala ta dan! — Načelstvo.

kri mu je udarila skozi nosnice; mene je zalotil neki sen, ker pričela je teči iz mene gorka kri. Sedel sem in hotel sem se priporočiti Bogu in blaženi Devici, kar naenkrat se prične stapa vrteti okoli mene in na nebu se je prikazala svetla zvezda. Tedaj sem se onesvestil.

III.

Po našem mnenju moreš pogana imenovati nečistega psa ali kravo. In kar se človeku zdi grdo, to tudi Bogu ne more ugažati. Čeprav trdijo Tatarji, da so boljši od kristjanov, pa so si vendar v svesti svoje notranje nečistosti in gledajo na to, da si jo opero. Sedemkrat se kopljejo na dan, kar bi lahko prihranili, da so njihovi grehi manjši.

Pri nobenem drugem narodu ni tako težka sužnjost kakor ravno pri njih, in to prvič radi njihove krutosti, a drugič radi žalostnega razloga, da nimajo katoliške cerkve in nobenega duhovnika.

Kruto postopajo tudi s sužnji, kar se vidi prav lahko iz mojih doživljajev. Ujetnike prodajajo v Azijo ali kak drug del sveta. Mene so odpeljali z mnogimi mojimi tovariši v vas, imenovano Kislih, prav na morskobalo, kjer majhna slana reka teče v globoko morje.

Koče so tamkaj sezidane iz podrtin nekoga mesta, ki so ga, kakor oni trdijo, razdejali Samburati (prebivalci sarmatskih otokov). Še je ostalo nekaj zelo lepih in do-

Šmarjeta pri Velikovcu. (Razne novice.) Mogočni strelji so v četrtek, dne 9. t. m. popoldne naznawali, da je mladi Lavre, g. Herman Hermetter pripeljal na svoj dom svojo mlado ženo g. Marijo Kuher, podomače Lavrejevo v Tinjah. Poroka je bila prejšnji ponedeljek v Tinjah. Mlada gospodinja je bila že na Francoskem in v Ameriki, je zelo izobrazena in omikana. Želimo mladima zakonskima veliko sreče v novem stanu! — Ženinova mati pa je kupila podomače Bajsnekarjevo nad Šmarjeto in se gori preselila. Tako se spreminja pri nas. — Živinske kuge se tudi pri nas zelo boje, skoro še bolj zaradi sitnosti z uradniki kakor kuge same. Okrajno glavarstvo je na primer zahtevalo, naj občina Važenberg na potih ki peljajo iz občin, na svoje stroške nastavi nekake stražnike, ki bodo ljudi prihajajoče in odhajajoče pošteno »pošpricali« (desinficirali). Kakor se rabi »Zacherlin« zoper bolhe. Župan je naznanil, da rajše odstopi!

Št. Tomaž. (Veliko srečo) je imel pd. Kancijan v Zapužah. Kupil je po gosp. Mundschizu pd. Mežnarku v Čilbergu, ki je zastopnik delniške družbe »Alfa-Separator« na Dunaju, brzoparilnik za krmo. Ta družba je sklenila za vsakih 50 naročil na zgoraj imenovan brzoparilnik dati zdravo, eno leto staro plemensko svinjo v vrednosti 120 K. S tem ima namen povzdigniti svinjorejo. In med temi srečnimi, ki takšno darilo dobijo, je tudi zgoraj imenovani Kancijan.

Iz potovalnega zapisnika. Ko sem čital dopis v zadnji številki »Mira« iz Kanalske doline, sem se spomnil moža, s katerim sem se peljal za časa letošnjih državnozbornih volitev od Trbiža do Beljaka in ki mi je tožil med drugim sledeče: Doma sem v Lipaljivasi v Kanalski dolini; kakor vam je morda itak znano, je naša vas čisto osamljena, od vseh strani jo obdajajo skalnate gore in od dveh strani Nemci, tako da bi se lahko reklo o njej: Ona je slovenski otok v sredi nemškega morja. Spominjam se še, ko sem bil še mlad, je govorilo mlado in staro slovensko, v šoli in v cerkvi je bilo večinoma vse slovensko, fantje so prepevali slovenske pesmi, da je bilo veselje in nobenemu niti na misel ni prišlo, da bi se tega sramoval, ali pa da bi bilo nemško lepši. A danes, ko sem star 61 let, se mladina sramuje lepe slovenske pesmi pevati, da, še govoriti in celo pozdravljati slovensko se sramuje, tako da je prav nekaj izvanrednega, če te kak mladenič ali dekle pozdravi slovensko. In ko ga vprašam, kaj on misli, da je temu vzrok, mi odgovori: Mislim, da je temu največ šola kriva, kajti v šoli se uči mladina le nemško in se navaja izključno le nemško pozdravljati; krivo je tudi to, ker nimamo niti učitelja niti dušnega pastirja slovenskega nimamo nobenega slovenskega društva in niti enega človeka ne, da bi nas

bro ohranjenih poslopij, kjer so preje bila stanovališča, a sedaj zaganjajo na noč Tatarji ovce in govedo.

Včasih izkopljejo iz zemlje kamenite kipe, take umetnine, da izgledajo kot žive. Tatarski otroci se igrajo s temi kipi in naposled jih razbijejo. Tudi name so metali otroci blato, polena in vpili: »Gjaur! Gjaur!« a jaz sem vse to mirno prenašal, posebno radi tega, ker je aga Sekiman, ali kakor smo ga mi nazivali Salomon, načelnik tega mesta, ki me je našel na bojišču nesveščenege, z menoj zelo lepo ravnal. To pa je storil samo radi tega, ker je mislil, sodeč po moji dragi opravi, ki mi jo je odvzel, da sem zelo ugleden vitez v domovini in da bode lahko zahteval veliko odškodnino.

Oporekal sem mu, rekoč, da plemič ne sme lagati niti v sužnjosti niti pred svojim sovražnikom.

Povedal sem, da sem pač znamenitega rodu, a da nimam premoženja, in da ne bode nihče dal zame odkupnine. Toda zvit, kakor je bil, mi ni verjel, ter mi je rekel:

»O vi ste lopovi! Vsakdo izmed vas se izdaje za berača in ne obeta odkupnine, da vas mučimo, in upate, da vam bode dal Bog v nebesih raditega blaženost.«

Ni me prodal v Azijo, kakor mnogo drugih, pustil mi je popolno svobodo, da sem lahko hodil vsak dan k morskobali. Tamkaj sem se vsedel na pečino, gledal sem na visoko daljno morskobovršje, ki je nemirno valovalo, a moje misli so bile daleč odtod.

bodril in učil. Pač imamo enega učitelja in enega vpokojenega duhovnika, a kaj nam vse to pomaga, ker je od teh prvi strasten nemškutar in drugi zagrizen Nemec. Da bi imeli v Kanalski dolini kdaj kak slovenski shod ali kaj sličnega, še nisem slišal, in če imajo Nemci kaj tacega, ne slišiš drugega kakor »mir taiče mismer zam halt'n«, je sklenil pripovedovanje. Zdaj si lahko v duhu naslikate in predstavite, v kako žalostnih razmerah Slovenci Kanalske doline živimo. Pripomnil je še: Samo tega sem vesel, da sem že star . . . Nočem razmotrivati o tem, v koliko da smo bili Slovenci krivi, da so Kanalčani tako zapuščeni, ker poznam koroške razmere premalo, pač pa bi cenjenim čitateljem rad postavil Kanalsko dolino za glasno vpijoči zgled, kako daleč nas hoče spraviti nemški »Samson«, nemška vlada s svojim v nebo vpijočim šolskim sistemom. Če človek vse to opazuje in zraven malo misli, potem pač ne more dosti verjeti nemškimi hinavcem, kateri pri vsaki priložnosti na vse pretege nategujejo harmoniko, ki ji pravimo sicer usta: Mi hočemo s Slovenci v miru žive . . . Slovenec-butelj pa naj verjame; za enkrat srečno! Če bom zopet kaj slišal na železnici, vam bom pa zopet pisal. — Eden, ki ima ušesa tudi na železnici odprta.

Borovlje. (Nove hišne preiskave.) Kakor je še gotovo znano »Mirovim« bralcem, se je vršila dne 6. septembra hišna preiskava pri tvrdki Hess & Komp. Posledica tega je bila, da so odgnali lastnika firme Hessa v preiskovalni zapor. Cele dolge tri tedne potem, dne 28. septembra, so se vršile hišne preiskave pri največjih nemčurških glavah v Borovljah, in preiskovalna komisija je vzela pri vseh firmah vse knjige s seboj, da nadaljuje preiskave.

Dne 6. t. m. pa se razširi po trgu novica, da se vrše nove preiskave. In res vršile so se preiskave, kakor poroča »Arbeiterwille« pri županu g. Ogrisu, pri načelniku puškarske zadruga g. Schaschel-Outscharju, pri g. Jož. Hambruschu, pri tvrdki Jos. Justa in pri g. Sodia, torej pri najmočnejših nemčurjih. Zanimivo pri teh preiskavah je, da tukajšnja c. kr. sodnija kot izvedenca za preiskavo ni mogla dobiti drugega človeka, kakor ravno poslovodjo puškarske zadruga g. Hoiniga, ko bi c. kr. sodnija vendar morala vedeti, da je J. Hambrusch odbornik, župan Ogris ud upravnega sveta in Schaschel-Outschar celo načelnik puškarske zadruga, da je potemtakem g. Hoinig popolnoma odvisen od milosti teh gospodov, ki so v preiskavi. Nadalje je obče znano, da je g. Hoinig le po milosti Ogrisovi in po njegovem vplivu prišel do polnega korita. S tem je pač opravičen dvom, da bi g. Hoinik mogel nepri-

čestokrat sem bolno zaječal, ker čutil sem, da je moja usoda zapečatena. Sedaj se nisem mogel nadejati niti najmanjše usluge, ker sem ostal sam. Vsi moji upi so šli po vodi, vsa velika viteška dela, ki sem jih mislil učiniti domovini, vse to je sedaj uničeno, uničena je tudi slava, s katero sem mislil iti po Marysjo. Duša se mi je napolnila s tugo, hol mi je razjedala srce in silno hrepenenje me je vleklo v domovino in za vsem tem, kar sem izgubil.

Jezil sem se, da sem se kdaj rodil; želel sem, da bi bil na bojišču; hudo mi je bilo, zakaj me ni Sukiman mučil, tedaj bi bil vsaj zaslužil palmo večnega zveličanja in gledal bi bil z očmi duše ono, za katero mi je tako hrepenelo srce. V svojih bolečinah nisem videl, da se bliža konec mojemu trpljenju.

Vsak petek, na tatarski praznik, smo se vsedli ob reki, da so se drugi ujetniki odpočili dolgega truda. Skupno smo jokali in često smo tudi prepevali psalme. Tako nam je prešel dan v spominu na ubogo domovino. Slučaj je hotel, da sem bil jaz edini plemič med ujetniki v Kislihu; zato sem jim jaz zapovedoval in jih hrabil, da ne bi kdo odpadel od vere in se s tem rešil svoje nesreče.

Bog ni tega dopustil. Ker sem užival pri Tatarih nek ugled, so mislili, da jim bom dal odkupnino, in vsled tega sem lahko lajšal svojim sotrpinom bedno stanje. Včasih sem dal lačnemu del svoje hrane, včasih

stransko sodelovati kot izvedenec pri preiskavah in c. kr. sodnija si je gotovo iz posebnih vzrokov zbrala ravno tega kot izvedenca, četudi bi se dobili v Borovljah še drugi bolj zmožni. Najzanimivejše pri celi stvari pa je sledeče, kar je poročal tudi »Arbeiterwille«: Le en dan po drugi preiskavi, v noči od 7. na 8. t. m. so ga v tukajšnji kavarni **pili skupaj celo noč do šestih zjutraj oba tukajšnja gospoda sodnika, župan in trafikant Fr. Outschar.** Župan v preiskavi in sodnika popivata ž njim! Bogve kakšne pogovore so imeli, posebno — ko so bili sami. Končno naj omenim še to, da je tukajšnji nadsodnik sploh znan kot Südmarkovec, ki je celo blagajničar pri tukajšnji podružnici in že iz Brežic znan po svojem delovanju. In tak sodnik naj vodi preiskave pri svojih najožjih prijateljih po mišljenju in delovanju!?

Iz Gradca. Društvo sv. Marte se obrača z nujno prošnjo na vse Slovence, ki imajo kaj smisla za njegovo prekoristno delovanje, da mu prisrskočijo na pomoč z denarnimi prispevki. Zima že trka na vrata; stroški se bodo zvišali vsled kurjave. A vedno več deklet prihaja v naše prostore, ki jim nudijo varno zavetišče pred velikomestnimi nevarnostmi. Že sedaj jih prihaja do 10 na dan; a pozimi bo število poskočilo, ž njimi pa seveda tudi izdatki. Kdor ve, kaj pomeni za mlado dekle pošteno in varno zavetišče, ta se gotovo ne bo pomišljal poslati denarni prispevek društvu sv. Marte, ki tako skrbi za slovenska dekleta. Razposlali smo čez 1500 položnic; a odzvalo se jih je komaj 200! Naj se vsaj sedaj prebude iz svojega spanja in pošljejo društvu svoj prispevek kot dar Miklavža.

V libeliškem »Spar- und Darlehenskassen - Vereinu, katerega imata v rokah baron Mohrenschild in štacunar in gostilničar Pugelnik, morajo vladati jako čudne razmere. Tako so v zadnjem času n. pr. tirjali od nekega kmeta vrnitev posojila, katerega mu — sploh nikoli izplačali niso. S takim neredom v zavodu, ki zahteva strogi red, se ljudem napravlja samo popolnoma nepotrebnih skrbi, sitnosti in stroškov. Ako bi se to zgodilo v katerem slovenskem zavodu, bi »Štajerc« po svoji stari maniri ne mogli najti dosti primernih besed, da bi vsem »poštenim ljudem« naznanil, kako »neznašsko brezvestni in nepošteni ljudje« sedijo v slovenskih zadrugah, na kako slabih nogah stojijo radi tega slovenske posojilnice in kako nevarno je, takim posojilnicam zaupati svoj denar!

Mejniki na potu do propada so razrušeni zakoni, prešestvovanja in ločitve zakona. O tem žalostnem poglavju poroča pruska statistična komisija, da je bilo na Pruskem leta 1910 pravomočno ločenih 9277 zakonov, med tem ko je leta 1905 bilo število ločenih

zakonov še ne celo 7000. V zadnjih šest letih je torej naraslo število ločitev zakonov več kakor za eno tretjino. Omenjena statistična komisija poroča tudi, da je število ločitev zakona v velikih mestih sedemkrat in v srednjih mestih štirikrat tako veliko, kakor na kmetih. In na vse zadnje: Ali more biti v mestih drugače, ko živijo velike množice ljudi tja v en dan, kakor ljuba živina, brez vere, brez Boga in brez vsakih višjih ciljev ter je edina skrb teh množic samo ta, kako bi si že na tem svetu ustvarili turška nebesa, polna vživanja in razuzdanosti. Bog nas obvaruj pred tem strupom iz mest!

Gospa Sveta. (Romarji z Bleda) in okolice so se pripeljali dne 8. listopada v Gospo Sveto s posebnim vlakom. Bilo jih je 258. Ob pol sedmih zjutraj so došli v cerkev, kjer je imel voditelj č. g. župnik Oblak z Bleda nagovor na romarje, in potem so se brale svete maše. Izmed duhovnikov so bili navzoči tudi č. g. Javornik, kaplan v Gorjah, in župnik z Bele č. g. Čerin. Ob pol 12. jih je odpeljal vlak proti Celovcu in od tam ob štirih popoldne zopet nazaj.

Gospa Sveta. (Radi živinske kuge) je v Gospi Sveti šola zaprta. Dne 3. novembra so se zbrali otroci v šoli, da bi šli k šolski maši. Že je stal duhovnik oblečen v zakristiji ter čakal šolarjev. Ker jih le ni bilo, pošlje po nje, toda namesto v cerkev so jih poslali domov. Pač čudno, da pridejo »otroške bolezniki« tako nagloma! Na soboto pred belo nedeljo so bili šolarji namenjeni ob 1. uri popoldne k spovedi in drugi dan bi sprejeli prvo sveto obhajilo, a pet minut pred eno je bila šola zaprta radi oslovskega kašlja. In prvo sveto obhajilo se je moralo preložiti!

Sinčaves. (Pravica, ali kaj?) Zadnji »Pferdezüchter« št. 10 navaja več konjerejev iz okrajnega glavarstva celovškega, ki so bili pri tukajšnjem premiranju kobil lahke pasme dne 4. septembra t. l. odlikovani. Ogorčenje ni malo, da se je te neopravičence pripustilo pri nas k premiranju in so odnesli našim kmetom premije, medtem ko so imeli ti itak sami dan navrh za celovško okolico svoje lastno premiranje. Dejanska razlaga grabštanjskega nemškonalnega liberalizma!

Iz pliberške okolice. (Kakor gobe v jeseni), ko je izdaten dež namočil suho zemljo, tako rastejo sedaj v Pliberku po dežju, ki je pred volitvami v obliki judeževih grošev Südmarke napolnil suhe mošnje pliberških »nemških« purgarjev, iz tal nove in popravljene hiše in hišice kot znamenja grde in vsega zaničevanja vredne breznačajnosti. Kje je torej ostala tista tolikanj hvalisana privlačna sila nemške kulture?

Borovlje. (Šolski vzgled lažni vosti nemških pročodrimovskih »Freie Stimmen«.) »Mir« je objavil 28. vinotoka kratko notico, da občina

še-le sedaj razpisuje zidanje nove meščanske šole, dočim se ista že davno zida, tako da je zid že iz tal in hrami že vsi izkopani. Na to kratko poročilo je odgovoril znani dopisnik v »Freie Stimmen« in »Grazer Tagblatt« pod naslovom: Šolski vzgled slovenskega hujskača »Mira«. Naj mi g. dopisnik prijazno oprost, da se mu upam odgovarjati. Nad vse slabo znamenje za dopisnika je, da si domneva, da nihče drug ne zna pisati v »Mir« kot g. Arnuš iz Podlublja. Če znajo nemčurji brez posebnih šol kot je dopisnik, slovensko brati in jim tudi sice gladko teče slovenščina, zakaj bi potem ne mogel zaveden Slovenec, četudi nima višjega študija, tudi pisati v gladki slovenščini, v tistih: »Heimatliche Klänge«? To samo mimogrede, da prihodnjic g. dopisnik ne zajde preveč v stran Sedaj pa kaj je resnica? Štimce pišejo, da se zidanje ni razpisalo še-le 28. vinotoka, ampak že 28. kimovca in da se je zavoljo poznega časa med tem zidanje provizorično oddalo. Resnica pa je, da je že 28. kimovca pri novi šoli bil zid že iz tal in tudi že vsi hrami izkopani. Dne 28. vinotoka je vendar »Mir« to pribil in bi lahko že davno prej, če bi majhne notice ne bil založil. Torej je očitna laž, da se je delo še-le »med tem«, torej po 28. kimovcu oddalo, temveč oddalo se je, če se je delo razpisalo 28. kimovca — kakor poroča dopisnik (»Mir« tega ne pravi —) torej celo še pred razpisom. Iskrena hvala za ta »Aufschluß«! Pa zakaj se je gospodom v Borovljah kar naenkrat tako začelo muditi, ko je vendar vsem znano, kako dolgo so se že pripravljali k zidanju, bi vendar lahko že davno prej razpisali, ali če so že tako dolgo čakali, bi lahko z delom še počakali do spomladi? Brihtni dopisnik nazadnje celo sam pove, da se je delo oddalo še pred razpisom in da sta se 16. kimovca (torej 12 dni pred razpisom) o provizorični oddaji obvestila deželni odbor in c. kr. okrajni šolski svet. Sedaj pa: kako so se varovale koristi davkoplačevalcev? Dopisnik pravi, da ne more biti govora o škodi davkoplačevalcev. Toda bridka resnica je čisto druga. Veseli nas, da ima zidanje g. Koschat, domačin, in ne gre se proti njemu, ker je poštenjak skoz in skoz, a oglasil se je za delo še drugi in sicer arhitekt Schmidt iz Celovca in bi prevzel delo za 3000 K (tritisoč) ceneje. Schmidt bi torej moral zidati in prevzeti delo od Koschata. Schmidt si bo pa to gotovo premislil. Sedaj pritiskajo modrijani na Koschata, da bi on zidal za 3000 K ceneje kot so se dogovorili, a seve Koschat se drži pogodbe in bi bil neumen, če bi s svojim žepom plačeval neumnost gospodov. Tako so torej davkoplačevalci res oškodovani za celih 3000 K. Občinski odbor, ki je 3. t. m. obsojal »lažnjivost« »Mirovo«, se je obsodil sam za lažnjivca. Sedaj se vidi,

sem jim pomagal pri delu in žejnim sem donasal vode.

Ti so mi v svoji hvaležnosti poljubovali roke, čeprav sem jim govoril, da sem suženj kakor so oni sami, ter da bode prišel čas, ko me bodo videli v večji bedi in še v večjem zasramovanju, nego ga sami sedaj trpe. Tega niso hoteli verjeti ter so govorili: »Še živi Bog!«

Nekega dne je prišel Sukiman k meni ter mi rekel:

»Ti ne delaš prav, da mojo dobroto povračaš z nehvaležnostjo; s teboj ravnaj kot s svojim gostom, dočim se ti ustavljaš; varuj se, da ne bodeš čutil moje roke.«

Nato mi je raztolmačil svoje misli. Zahteval je, da pišem na republiko po tisoč cekinov in da bodem nato izpuščen na svobodo. Tega nisem mogel storiti, ker sem imel samo 300 zlatih cekinov, in bal sem se tudi, da ne bi gospod Woršjanski v svoji veledušnosti posegel v svojo blagajno ter plačal zame, kar se pa na noben način ne zлага z mojim ponosom.

Izročil sem mu pismo, ki sem ga naslovil na mojega prijatelja župnika v bližini Kamenca. Opisal sem vse križe in težave in zaprosil sem ga, naj pros, da mi pomaga, a samo za tako, ki pride z neba.

Lakomni Sukiman je zelo oveseljen pismu sprejel in ga odpravil po Tatarjih, ki so šli na sejem v Sučavo. Od tega časa je postopal z menoj še bolj usmiljeno ter me je

še celo povabil v svoj šotor, ki je bil najlepši v celem mestu.

Bil je to bogat pogan, ki ga je zelo čislalo ljudstvo radi njegove hrabrosti in njegove sreče, ki ga je vedno spremljala. Ni ena njegovih žen mu ni rodila sina, imel je samo pet hčera. Najstarejšo izmed njih. Ilo, je imel najrajši radi njene lepote. Tudi jaz sem jo večkrat videl, ker Tatarji ne zahtevajo kakor Turki, da si žene zakrivajo obraz. Kadar sem prišel k obedu, me je pogledala s strahom in z vedoželjnostjo, kakor da bi bil neko čudo; pozneje, ko je bila ublažena njena divja nprav, mi je dajala hrano v usta kot znak posebne naklonjenosti.

Sukiman se ni temu protivil, temveč je še celo sam mi prigovarjal, da naj opustim vedno tugo vanje.

Radi mene se je tudi drugim ujetnikom boljše godilo, ker jim je šla Ila na roko. Vsled tega so jo vsi radi imeli. Kadar je šla mimo njih, so ji poljubovali roke ter so jo imenovali svojo dobrotnico.

Ta mala poganka ni imela samo gladkega lica, temveč tudi usmiljeno srce, tako da je človek moral večkrat pomisliti, da je ona prokleta radi greha svoje vere.

Napram meni je bila vedno naklonjena. Čestokrat, ko je sedela v kotu šatora, si je zamotala glavo v velik robec ter me je opazovala s svojimi svetlimi očmi.

Nekoč sem jo vprašal, zakaj me tako opazuje, dotaknila se je čela, ust in prsi ter mi padla pred nogo:

»Gospod, rada bi bila tvoja sužnja.«

In isti hip je odbežala, mene so pa padle grešne misli, katerih sem se moral ubraniti z iskreno in srčno molitvijo.

Isti dan je prišel Sukiman k meni ter mi rekel:

»Ti si me s svojim pismom prevaral, radi česa bi te moral mučiti; ker me pa ni Alah blagoslovil s sinovi, sem ti naklonjen radi tvoje mladosti in lepote. Zato ti pravim, če pustiš svojo krivo vero in vzameš našega preroka, dam ti Ilo, ki te ljubi, posinovim te in vse, kar je moje, bode tvoje.«

Prvi čas nisem mogel ne dihati od velikega iznenadenja; ko pa sem malo zbral svoje misli, sem mu odgovoril, da je satan skušal nekoč Jezusa, obetajoč mu razna kraljestva.

Planil je na te besede in zarjovel ko divja zver. Zapovedal mi je takoj sleči obleko, ki sem jo imel na sebi in je odšel. Suženj mi je prinesel obleko iz navadnega platna in zapovedal mi je s pretečim glasom nositi vodo za živino.

Spominjam se še, bil je ponedeljek, ko sem nastopil svojo novo službo. Hodil sem na breg k reki, ki je bila pri morju zelo slana, težko sem vlekel mehove, v katerih je bila voda, in jo nosil v kamenito korito.

Tatarske žene, ki so šle k reki prat perilo, so naščuvale name pse. Zvečer nisem smel iti v šotor, kakor drugače, temveč sem se vlegel kraj živine; ker sem bil truden, mi je Bog poslal sladko spanje. (Dalje.)

koliko je davkoplačevalcem koristila provizorična predodaja del, celih 3000 K več jim bo nesla — iz žepa. Za ocvirk še nekaj! Izkoriščanje davkoplačevalcev, na katero je »Mir« samo malo namignil, se je, kakor pravi dopisnik, enoglasno (einhellig) obsojalo. Če je taka enoglasnost v odboru, zakaj pa je ravno načelnik stavbinskega oddelka g. Vogel odstopil? Ali zato, ker se jepotegoval za davkoplačevalce in ne za —?

Velikovec. (Pravse jim godi!) Neki tukajšnji nemškutar-obrtnik, rojen prišten Slovenec iz okolice, ki še dobro nemško ne zna, je vzgojil svoje otroke v edino zveličavnem nemškem jeziku. Enega sina, ko je dovršil ljudsko samo nemško in meščansko, še bolj nemško šolo, je dal v neko tukajšnjo nemško trgovino, da bi se izučil v trgovskem poklicu. Ta nadebudni nemški sin slovenskega očeta je bil štirinajst dni v dotični nemškutarški trgovini, potem pa mu je dal gospodar slovo s tem, da ga ne more rabiti, ker ne zna slovensko. Oj, ti blažena nemščina! Še v nemškem (?) Velikovcu se ne more shajati z njo! Le tirajte samo nemščino, in videli boste, kam bote prišli. Tu se lahko reče: »Hudobija se sama maščuje.« Slovenski stariši, ki ali prisiljeno ali v svoji zaslepljenosti pošiljate svoje otroke v nemško šolo, sedaj vidite, koliko je sama nemščina vredna. »Z nemščino se pride po celem svetu,« samo v Velikovcu ne.

Črna. Naše slovensko krščanskosocialno delavsko društvo je priredilo dne 5. novembra javen shod pri Drofelniku. Ker je bil g. dr. Rožič zadržan, da ni mogel priti, je govoril društveni tajnik, č. g. domači kaplan, v zori in ciljih, ki jih zastopa naše društvo. K besedi se je oglašil in se nam predstavil novi javovski provizor, č. gosp. Matej Weiss, ki se je oglašil pri nas na potu v svojo novo župnijo. Poslušalci so govornika pazljivo poslušali in jima pritrjevali. Naše društvo kljub nasprotovanju in jezi nasprotnikov lepo napreduje, kar pač dokazuje, da je na zdravi podlagi. Zato, dragi delavci, kar nas je krščanskega mišljenja, le trdno se oklepajmo našega društva in ne bode nam žal! Neki socij je hotel nekega člana našega društva zbadati z besedami: »Bolj politič človeka ni, kakor je tisti, ki ima črno barvo.« Po našem mnenju pač ni bolj »politič« človeka, kakor je delavec, ki se vpricho svojih sodelavcev prilizuje in dobriki, v odsotnosti pa svojim predpostavljenim svoje sodelavce toži in denuncira, kar je omenjeni socij že v več slučajih storil. Vprašamo samo, zakaj so njega sociji iz odbora vrgli? Morda jim je bil preveč »politič«! Mi pač mislimo, da je cela socialna demokracija »politič« in hinavska; tukaj pri nas zabavlja proti oderuhom, kartelom in kapitalistom, a tam, kjer bi morali iti proti istim, se z njimi družijo in jih celo podpira.

Kotlje. Tu se je dne 6. t. m. poročil tukajšnji trgovec g. Tomaž Stibler z gđčno Marijo Krenkar. Bilo srečno!

Žabnice. Pred kratkim je pri nas nekdo našel 320 kron denarja. Čez nekaj časa pa pride mlad, objokan Italijan, ki je iskal svoj izgubljeni denar. V Brucku na Zgoranjem Štajerskem je z drugimi Italijani delal in si prihranil precej denarja. Ker se je peljal z vozom, ni vedel, kje bi bil denar izgubil. Lahko si mislite njegovo veselje, ko je zopet dobil denar. Najditelju je dal 32 K nagrade, višarski Materi božji pa v zahvalo 10 K. Res izjema med Italijani, ki se tukaj skozi vračajo domov!

Djekše. Dne 13. t. m. se je vršila pri nas inštalacija novega gospoda župnika, č. gospoda Benetka, ki smo jih z velikim veseljem sprejeli. Le šolarji se sprejema niso udeležili. Značilno! Na inštalaciji je bilo 11 duhovnikov. Pridigovali so č. gospod Dolinar, župnik v Šmarjeti. Bog nam ohrani dolgo let novega dušnega pastirja!

Rožek. Za gospodarstvo se jim gre.) V občini Rožek, katera je že razdeljena v dve samostojni občini, namreč občini Rožek in Ledenice se vršijo predpriprave za volitve v obeh občinah pod vodstvom znanege jeklenega narodnjaka župana Pavla. V celi dolgi dobi nemškonacionalne »Oberkomande« nad slovensko občino rožeško ni prišlo tem sicer tako »fortschrittlich« gla-

vicam na um, da bi bila za Rožekarje velkanska »gospodarska« pridobitev, če se ločijo. Ko so se pa Slovenci naveličali služiti na svoji sveti zemlji tujcu in so si izvolili moža, dobrega domačina, za svojega župana, tedaj pa: »grom in strela!« ker neumni »vindišari« nočejo več služiti nam, »boljšim« ljudem. Deželni odbor! Angerer, Geiler, na krov, pomagajte! Armes - Rosegg! Grafenauer, bodi tiho! »Gospodarska korist« je, da se ločimo. No, hvala nemškemu bogu vodanu, šlo je. Kaj pa sedaj pri teh volitvah? Za občino Ledenice ni nevarnosti, da bi tam zavladal Nemeč ali odpadnik, kajti samozavest Slovencev domačinov, biti na svoji zemlji svoj gospodar, jamči za to. Kaj bo z Rožekom, je zanimivo vprašanje časa. Če se neizobraženi in krivoverni Tripolitanci s tako krvavo požrtvovalnostjo branijo priti pod jarem visoko izobraženih Lahov, je pač vredno, da verni Slovenec za božjo voljo premisli, ali je mogoče za par sladkih besed prodati sebe in svoje prepričanje tuju. Rožeški Slovenci bodo premislili, ali kaže, ko so se enkrat oprostili, zopet pasje ponižno upogniti tilnik pod znano nemškonacionalno komando, kajti samo za gospodarstvo se jim gre! — Opazovatelj onstran Drave.

Škocijan v Podjuni. (Razno.) Težko nam je slovo od dosedanje naše vrle učiteljice gđčne Pavlinke Lesjakove, ki je podala roko v zakonsko zvezo gosp. Janezu Gregerju, nadučitelju libuškem. Imenovana je v svoji stroki družila spretnost z marljivostjo, zato je dosegla tudi izvrstne uspehe pri njej poverjeni mladini. Z Bogom ter veliko sreče v novem stanu! Naslednica ji je gđčna Tončika Ferjančičeva. Namesto na neko štajersko »südmarkovsko« (!) zasebno šolo odišlega učitelja A. Jamnika se je iz Apač k nam priselil gosp. Jožef Gražar. — Štukova Micika Bruner v Peračici si je izvolila velikovškega gostilničarja Janeza Jernej, p. d. Špilarja, za življenjskega druga. — Dobro znamenje za Posodovo hišo v Peračici je, da sta se letos obe lišni deklj omožili. Hudobni jeziček je vedel povedati, da sedaj vse ženstvo hoče le tam dobiti »likof« za drugo leto, seveda v najboljšem upanju, da bi jih tudi doletela ista srečna usoda. — Na Horcah je umrl Peter Toplič, p. d. Kosmlinar, ki je že dalje časa bolehal. Spomladi povodom državnozbornske volitve je, že popolnoma oslavljen, z največjo težavo šel in oddal svoj glas našemu kandidatu. — Priden hlapec Jurij Punč je v celovski bolnišnici zatisnil svoje oči. V svoji vzorni štedljivosti si je od hlapčevske plače prihranil lepo svotico. Naj v miru počiva!

Važenberg. (Živinska kuga.) Začela se je kuga v naši občini pri podomače Rajnekarju na Krki. Zanesla se je potem v hleve v Št. Lenartu. Obenem je okužila skoro vse hleve v Rakolah in je že tudi na Črnem gradu pri najemniku. Seveda je izdalo c. kr. okrajno glavarstvo razne ostre odredbe, na primer, da mora imeti vsak posestnik kreolin, oziroma lizol in mora hlev in sebe razkužiti, dalje da se ne sme okužene živine izpustiti na pašo. Zadnji čas menda tudi v našem kraju kuga pojenjuje. — Hudo seveda je za našega kmeta, ker ni sejmov in ker se še celo doma mesarju težko prodaja. Treba je imeti dovoljenja od različnih uradov. Zato je tudi na primer cena prešičev padla (1 K 20 vin kg mrtve vage). Ko bi ne bilo te nesreče letos, bi se lahko letošnje leto za našega kmeta ugodno imenovalo. Tako pa je hudo za denar. Glede kuge so sicer nekateri mnenja, da bi bilo bolje izpustiti bolno živino na prosto. Kakor izkušnja uči, skoro nobena žival ne pogine, ampak samo shujša. Žreti začne že v par dneh, samo na parkljih se bolezen dalje zdrži, posebno, ker se živine ne sme izpustiti na prosto. Seveda bi več živine obolelo, če bi ne bilo tako ostrih prepovedi in bi gotovo to bilo kmetu v škodo. Ali, pravijo, na ta način, da se mora živina tako zapirati, se okuženje ne ustavi, ampak samo zadržuje. In tako se kuga še dalje drži, sejmji bodo zaprti bogve kako dolgo, aparat zaradi razkuženja je tudi velik in vse to je tudi občutna škoda za kmeta, posebno kar se tiče sejmov. In ta-

ko so tukaj ljudje raznih misli. Upajmo, da mraz, ki se nam bliža, za gotovo in za vedno odnese od nas to nesrečo našega živinorejca.

Želinje pri Velikovcu. Naše izobraževalno društvo je v nedeljo, dne 5. novembra, napravilo prav lep shod. Najprej je razpravljal preč. gospod kanonik Dobrovč o prizadevanju luteranskih pastorjev, da bi nas Korošce poluteranili, in kazal, kako temu gibanju pomagajo naši nemškutarški liberalci in včas tudi — mi sami. Za lepe nauke gospodu kononiku pristrčna hvala! Zdaj pa so nastopili štirje naši mladeniči in nam prav dobro uprizorili igro »Prepirljiva sosed«. Nastopili so vsi štirje (M. Pušl, Vednik Jak., Karpf Rudolf in J. Pušl) prvokrat, pa so se zares imenitno skazali. Je to po dolgih, dolgih letih bil prvi slučaj, da so si upali domači fantje na oder. Zdaj pa že pojde. Nato so igrali velikovski igralci podomače Heflarjev (kot oče), Flor. Ktornig (Anton), L. Riedl (France) in še eden (perač) z našimi dekletki Barbara (Ana) in Nežika (Majda) Kasl, Lucija Kumer (Špela), Marija Pušl (Jera) in Kat. Ravnik (mati) dr. Krekovo »Tri sestre« naravnost izvrstno. Hvala vsem! Samo oder nam nagaja. Moramo si ga zboljšati. Udeležba je bila prav dobra. Na svidenje prihodnjič!

Lipa nad Vrbo. (Občinske volitve.) V Lipi se vršijo predpriprave za volitve že osem tednov, osem tednov že ležijo volilne liste na vpogled, ker so se pri predpripravah godile take nepostavnosti, da je bila primorana slovenska stranka vse ustaviti in zahtevati, da se volilna lista nanovo razporedi. Kaj misli o tem okrajno glavarstvo? Čudno je tudi, ker se bližamo koncu leta, pa še ni izdala občina »Umlogcetlnov«. Najbrž se pred volitvami bojijo z njimi na dan, ker bi se mogoče volilci vstrašili visokih občinskih doklad in na dan volitve drugače volili kakor »fortschrittlich«. Ali ljudje so pri vsem tem jako nezaupljivi!

Slovenci, podpirajte „Mir“ z inseriranjem!

Politične vesti.

Veleizdaja med liberalnimi avstrijskimi Nemci.

V nedeljo, dne 12. t. m., popoldne so sklicali v imenu nižjeavstrijskih Nemcev na Dunaju v »Volkshalle« na rotovžu shod dr. Pollauf, Wedra, dr. Waber in dr. Schürff, nemškonacionalni poslanci najliberalnejšega kalibra, da protestirajo zoper nameravano laško univerzo in češke šole na Dunaju. Na shodu je prišlo opetovano do grdih demonstracij zoper cesarja in habsburško dinastijo. Dr. Pollauf je bil dovolj predrzen, da je izigral celo nemško dinastijo Hohenzollerjev proti habsburški dinastiji in slavil »svetlo čistost nemške cesarske rodbine« v taki zvezi, ki je pomenila zasramovanje avstrijske cesarske rodbine in je hudo napadal krono zaradi »Slovanom prijaznega« njenega zadržanja. Zborovalci, vseh skupaj kakih 2000, so ovetovano demonstrativno vpili »Hoch Hohenzollern!« Ostali trije nemškonacionalni poslanci, ki pripadajo k nemškonacionalnim voditeljem, niso protestirali ali se vsaj odstranili, ampak so zaporedoma govorili. Wedra je bivši učitelj, dr. Waber c. kr. finančni komisar, ki je ob nastopu službe prisegel cesarju zvestobo. Temu poročilu dostavlja krščansko socialna »Reichspost«: »Kakor se nam poroča od očividcev, je bilo slišati še druge, bolj jasne klice, ki jih pa tiskovni zakon ne dovoljuje zabeležiti. Po shodu so zborovalci pred rotovžem zapeli »Wacht am Rhein«. Kaj poreče k temu nemškonacionalna zveza? Ali bo k temu molčala in tako to protiaavstrijsko gibanje tiho odobrila, ali bo dejanje omenjenih poslancev, članov zveze, javno grajala in s tem skušala dati javno zadoščenje?

Pretep dveh nemških poslancev v zbornici.

V državnem zboru se je pripetil 10. t. m. velik škandal. Vsenemec Malik in nemški radikalec Hummer sta se v zbornici naj-

Dober tek!

Zdrav želodec imamo in nimamo več bolečin in tiščanja v želodcu, odkar rabimo Fellerjeve odvajalne rabarbara-kroglice z znamko »Elza-kroglice«. Po izkušnji Vam svetujemo, da jih poskusite; one odpravijo zapečenost in pospešujejo prebavo. 6 škatel franko 4 krone. Izdelovatelj samo lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elsa-trg št. 67 (Hrvatsko).

prej po cigansko ozmerjala in nato stepla, da je zapel v zbornici — pasji bič. Poslanec Hummer je stavil na zborničnega predsednika vprašanje, v katerem je dolžil Malika laži in ga sramotil. Malik je Hummru enako odgovarjal in zagrozil s pasjim bičem. Hummer je skočil proti Maliku, ta pa je potegnil iz žepa pasji bič in zaklical Hummru: »Ne hodi sem, sicer dobiš eno, ti falot!« V hipu je udaril Malik svojega nasprotnika z bičem dvakrat čez čelo, da je dobil Hummer dve krvavi črti. Poslanci so pretepača razdružili, pri čemur je bila Hummru sukna čisto raztrgana. Hummer je vpil: »Ustrelil bom psa!« Malik mu je odgovarjal: »Kakor psa te ustrelim!« Med vpitjem je predsednik Sylvester zaključil sejo. Lepa radikalna nemška bratca to!

Državni zbor.

Od časa, ko je bil sklican novi državni zbor, pa do danes je politično vreme zelo spremenljivo in negotovo. Komaj se je ministrstvo Gautsch ogrelo v državnem zboru, že je moralo napraviti prostor ministrstvu Stürgkh, o katerem se prav nič ne ve, ali ima v svoji sredi kakega prebrisanega astronoma, ki se razume na stalno lepo vreme. Velike stranke povdarjajo, da brez njih ne gre naprej; v prvi vrsti se bahajo in besedičijo nemški nacionalci, katerim se taka nadutost sploh ne zameri. Ravno to trdijo tudi Mladočehi, o katerih smo vajeni nekoliko več politične razsodnosti. Mi pa vemo: Z obema strankama vkup tudi ne gre naprej! Zakaj? To je povedal danes v zbornici v izvrstnem govoru predsednik hrvaško-slovenskega kluba g. dr. Šusteršič.

Naš poslanec Grafenauer je v državnem zboru razun predloga zaradi suše stavil tudi predlog, da naj se obdačijo tujci, ki delajo škodo našim podjetnikom in domačim delavcem. Včeraj, dne 9. novembra, pa je vložil nujni predlog za podporo občini Tolsti vrh zaradi škode, ki jo je meseca avgusta napravilo hudourje. Predloge objavimo, ako bo le mogoče, dobesedno.

Socialni demokrati v Berlinu.

Pri volitvah v občinski svet berolinski so od 48 mandatov v tretjem razredu dobili socialni demokratje 43. Ker vsak izmed treh volilnih razredov šteje 48 mandatov, imajo socialni demokratje v glavnem mestu Nemčije skoro že tretjino vseh mandatov. Socialna demokracija očitno napreduje v Berlinu, toda — na račun svobodomislecev. Povsod enako! Tudi v Avstriji je močna socialna demokracija pristen otrok liberalizma, ki mu bo kmalu zrasla čez glavo.

Slovenske občine in slovenska društva!
Spominjajte se v svojih proračunih „Slovenske Straže“!

Društveno gibanje.

Vabilo na ženske shode. Sloven. kršč.-soc. Zveza uvideva od dne do dne bolj potrebo organizirati slovensko koroško žensko društvo. — Človeška družba sloni na družini, družina pa sloni večji del na ženski. — Skrajni čas je torej, da se začnemo bolj brigati za izobrazbo **slovenske žene**, da se potegujemo za **čast in blagor slovenskih deklet!** — Pritegniti moramo slovensko ženo k našemu trudapolnemu delu za **»vero, dom, cesarja«**. — Brez sodelovanja slovenskih mater in slovenskih deklet bo naš trud za povzdigo slovenskega ljudstva udarec v vodo! — To sodelovanje pa mora biti enotno, mora biti združeno in organizirano, zato kličemo vse rodoljubne in verne Slovenke na I. ženski shod v Celovcu dne 19. novembra ob 3. uri popoldne v veliki dvorani hotela »Trabesinger«; II. ženski shod v Pliberku dne 19. novembra popoldne po blagoslovu v »Narodnem domu«; III. ženski shod v Velikovcu dne 3. decembra ob 3. uri popoldne v »Narodnem domu«. Na vseh shodih je sledeči spored: Pozdrav predsednika Slov. kršč.-soc. Zveze. I. govor: Razmere na Koroškem zahtevajo sodelovanje ženskega spola na versko-narodnem polju. II. govor: Kako se razlikuje krščanska žena od poganske, liberalne in socialdemokratske žene. III. Slučajnosti. — Odbor Slov. kršč.-soc. Zveze.

Celovec. Slovensko kršč.-soc. delavsko društvo v Celovcu priredi v soboto dne 18. novembra 1911 ob 8. uri zvečer mesečno zborovanje. O ameriških Slovencih, govori č. g. Trunk iz Beljaka, o državnem zboru g. Smodej. Vsi Slovenci in Slovenke vabljeni! — Odbor.

Katol. slov. izobraževalno društvo za Pliberk in okolico priredi v nedeljo, 26. novembra t. l., v »Narodnem domu« v Pliberku veselico z igro »Posestrimi«. K obilni udeležbi vabi odbor.

Ruda. Zadnjo nedeljo po Binkoštih, to je 26. novembra 1911 popoldne po blagoslovu ima »Izobraževalno kmetško društvo« svoj četrti redni občni zbor pri Zledku v Podlisni po običajnem sporedu. (Prememba pravil.) Uprizori se tudi dr. Krekova igra: »Tri sestre«. — Na obilno udeležbo vabi odbor.

Žvabek. Slovensko kršč. izobraževalno društvo ima mesečni shod dne 26. nov., ob 3. uri popoldne pri Luknarju. Spored: Pozdrav, deklamacija, govor (govornik iz Celovca), petje. — Odbor.

Železna Kapla. Slov. kat. izobraževalno društvo v Železni Kapli vabi na igro, ki jo priredi dne 26. novembra, poslednjo nedeljo, po blagoslovu pri Bošteju.

Prevalje. Katoliško slovensko delavsko društvo priredi v nedeljo, dne 19. t. m., popoldne po blagoslovu pri Šteklju svoje mesečno zborovanje. K obilni udeležbi vabi odbor.

Shoda živinorejske zadruga za Žvabek in okolico sta v nedeljo, dne 19. novembra 1911 in sicer na Suhi pri Šerčerju ob pol 11. uri dopoldne ter v Žvabeku pri Luknarju ob 3. uri popoldne. Spored na obeh shodih je: 1. Pomen živinorejskih zadrug. 2. Živinoreja. 3. Zapisovanje udov. 4. Prosti predlogi. K obilni udeležbi vabi odbor.

Velikovec. Društvo »Lipa« priredi v nedeljo, dne 19. novembra, mesečno zborovanje točno ob 3. uri popoldne v »Narodnem domu« v Velikovcu. Na sporedu je zanimiv govor, šaloigra »Kukavica modra ptica« (igrajo dekleta) in tamburanje. Nastopita tudi dva mladeniča kot govornika. Društveniki in prijatelji društva, sedaj nimate več tako obilega dela, vdeležite se zborovanja v prav obilnem številu!

Cerkvene vesti.

Prevzvišeni g. knezoškof dr. Baltazar Kaltner se je vrnil z Dunaja v ponedeljek dne 13. t. m.

Prezentiran je g. Danijel Wintschnig na župnijo Steuerberg.

Razpisani ste župniji: Ötting (patron knez Porcia) do 14. decembra; Breza (patron gospasveška prošnja, t. j. knezoškof) do 22. decembra t. l.

Raznoterosti.

Morilec gališkega namestnika pobegnili. Rusinski dijak Miroslav Siczynski, ki je iz narodnega sovraštva umoril gališkega namestnika, grofa Potockega in je bil obsodjen na smrt, od cesarja pa pomiloščen na dvajset let ječe, je dne 9. t. m. pobegnili iz ječe v Stanislavu. V njegovi celici so našli jetniško obleko. Izprva so slutili, da je pobegnili zjutraj med drugo in četrto uro, novejša poročila pa naznanjajo, da je zapustil Siczynski ječo že po devetih prejšnji večer. Jetnišnica je obdana z 8 metrov visokim zidovjem in je izključeno, da bi bil Siczynski pobegnili čez zidovje. Pač pa je dokazano, da je pobegnili s pomočjo paznikov, ki so razven enega vsi Rusini in so potemtakem simpatizirali s Siczynskim, katerega Rusini smatrajo kot nekakega narodnega mučenika. Sodijo, da so rusinski zarotniki podkupili paznike, zlasti paznika Nudo, ki je rodom Poljak, je bil v vedno slabih denarnih razmerah in je že obstal, da je pomagal Siczynskemu pobegniti. Prinesel mu je pazniško obleko, v katero oblečenemu se je posrečilo Siczynskemu prevariti straže in priti skoz osem vrat na prosto, kjer sta ga čakala dva prijatelja. Nekateri listi sodijo, da je Siczynski že izven države na potu v Ameriko, kamor sta pred nedavnim odpotovali dve njegovi sestri; drugi menijo, da je skrit

v kakem rusinskem samostanu. Nemogoče pa tudi ni, da je prestopil rusko mejo. Oblasti ne morejo dobiti niti najmanjšega sledu za njim. Rusini čisto neprikrito kažejo svoje veselje nad begom Siczynskega.

Nekaj za smeh. »Štajerc«, znana lažnjiva trobenta in glasilo nemškutarških šnop-sarjev, je poročal o »zapriseženju zopet izvoljenega ter od cesarja potrjenega župana g. Jos. Ornig« sledeče: »Priredba je bila jako slavnostna in je prinesla tudi temeljiti ter stvarni govor našega Orniga, ki dokazuje vse vrline in izredne sposobnosti tega redkega gospodarskega talenta.« Ta »redke« gospodarski talent je pokazala mariborska »Straža« v taki-le »redki« luči: Pek Ornig je čutil potrebo, da je ob priliki svoje zaprisege v posebnem govoru hvalil »vzorno« mestno gospod. v Ptuj. Mestni dolgovi znašajo baje »samo« 2.200.000 K. To je res »malenkost«, če se upošteva, kako je slavna »Štajerčeva« metropola napredovala zadnji čas. Pojdi le v Ptuj, pa si pogledaj te razdrapanne ulice; če je količkaj mokrotno vreme, pa bi še županu bilo treba, da bi si najel čoln, da bi se z njim prepeljal po naprednih ulicah mesta Ptuj. — Zares »redke« gospodarski talent« ta »Štajerčev« krušni oče Ornig!

Rdeči in naceljni so si enkrat zopet v laseh, seveda bolj po listih. Zakaj slovenski (pravilno nemškutarški) socialni demokrati na Spodnjem Koroškem, n. pr. v Črni, Možici in na Lešah so najboljši pristaši domače nemškutarije in v volilnem času celo nemških liberalnih uradnikov in kapitalistov. V listih pa se pošteno lasajo in tako izblebečejo marsikatero zanje bridko resnico. Tako poroča »Arbeiterwille«, da nemško-nacionalni podjetniki, kakor Poltnigg in Smidt, ne marajo nemških delavcev, češ: »Nemški« delavec je lenuh, ne zna delati in tudi ne razume nobenega dela, ni za rabo.« Če sami tako trdijo, bo že res!

Od dimnikarja do generala. Te dni je bil povišan v generala Gjorgje Mihaldžić. Ob tej priliki poročajo o njem hrvaški listi: Bil je sin revnega srbskega duhovnika v Kovinu v Banatu in po poklicu dimnikarski pomočnik. Leta 1877 so ga vzeli v vojake; v enem letu je postal korporal. Tedaj se je pričela okupacija Hercegovine pod poveljstvom generala barona Jovanovića. Mihaldžićev bataljon se je nahajal v Stolcu, ko so ga obkolili sovražniki; približal se je trenotek, ko je bilo treba ali umreti ali od lakote in žeje umreti, ali se pa udati sovražniku. Tedaj se je iz lastnega nagiba ponudil narednik Gjorgje Mihaldžić, da se preoblečen splazi skozi sovražnikov tabor in donese generalu Jovanoviću vest o obupnem stanju posadke v Stolcu. Z veliko smrtno nevarnostjo je Mihaldžić svoj načrt tudi sijajno izvršil in tako rešil svoj bataljon. Vladar ga je za ta čin odlikoval z zlato svetinjo za hrabrost in mu podelil oficirsko čast. Da je bil tudi slednje vreden, pričča najbolj dejstvo, da je stalno napredoval in postal sedaj — po 33 letih — general.

Pasji bič v parlamentu in loterija. Pasji bič, ki se je minoli teden rabil v parlamentu je povzročil precej razburjenja med loteristi. Dolgo je iskala družba loteristov po knjigah, koliko številko ima »pasji bič«. Ker je niso našli, so jo razdelili na psa in bič. Za psa je 78 in za bič 51. To se je naenkrat razneslo po Dunaju in stavilo se je velike vsote na ti dve številki. Ko se je pričelo na Dunaju vzdigovati številke je bilo zbranih v kleti, kjer se srečka, nad 700 ljudi. Ob 3. se je pričelo. Deček seže v kolo in uradnik razglasi »47«. Grobna tišina. Drugi klic »41«. Vzdihovanje med poslušalci se pojavlja. Tretji klic »57«. Čujejo se nejevolni klici: »To je zmeraj lepše!« Na četrti klic pride »51«. Splošno veselje med navzočimi: »Bič je že tukaj!« Zadetih je bilo mnogo »ekstratov« h katerim je pripomogel Malik s svojim bičem.

Zastrupljenja v francoskem topničarskem polku. V Troyesu je obolelo s znaki zastrupljenja veliko število vojakov 70. topničarskega polka vsled uživanja konservnega mesa. Obolelo je nad 100 mož.

Mohorjani! „Slovenska Straža“ Vas kliče!
Pri sprejemu Mohorjevih knjig daruj vsak večji ali manjši znesek „Slovenski Straži“!

Vzemite, ako imate nahod, hripavost, zasliženje ali težko sapo, Fellerjev fluid z znamko „Elsa-Fluid“. Sami smo se prepričali pri bolečinah v prsih, v vratu itd. o njegovem lekajočem, kašelj utehajočem, oživiljajočem učinku. — Dvanajstorica za poizkušnjo 5 kron, dve dvanajstorici K 860 franko. Izdelovatelj samo E. V. Feller v Stubici, Elsa-trg št. 67 (Hrvaško).

Kupujte pri tvrdkah, ki in-serirajo v „Miru“!

Novo zidana hiša in skedenj, lepo arondirano posestvo, ima 18 birnov posetve in zadosti gozda, je poceni na prodaj. Več pove upravništvo „Mira“ št. 54.

Loterijske številke.

Praga, 8. novembra: 9 61 1 31 54
 Gradec, 11. novembra: 6 5 37 47 8
 Dunaj, 11. novembra: 47 41 57 51 55

Tržne cene v Celovcu

dne 9. novembra 1911 po uradnem razglasu:

Blago	100 kg		80 litr. (biren)	
	od	do	K	v
Pšenica	—	—	—	—
Rž	21	66	22	65
Ječmen	—	—	—	—
Ajda	23	20	24	47
Oves	19	17	20	—
Proso	—	—	—	—
Pšeno	—	—	—	—
Turščica	—	—	—	—
Leča	—	—	—	—
Fižola rdeča	—	—	—	—
Repica (krompir)	—	—	8	44
Deteljno seme	—	—	—	—
Seno, sladko	6	50	8	—
„ kisló	4	—	6	50
Slama	3	—	5	—
Zelnate glave po 100 kos.	10	—	16	—
Repa, ena vreča	2	—	—	—
Mleko, 1 liter	—	24	—	28
Smetana, 1 „	—	60	1	20
Maslo (goveje), 1 kg	2	80	3	20
Sur. maslo (putar), 1 „	2	80	3	60
Slanina (špeh), pov. 1 „	2	20	2	30
„ sur. 1 „	2	10	2	20
Svinjska mast	2	20	2	40
Jajca, 1 kos	—	12	—	14
Piščeta, 1 par	2	80	3	60
Race	—	—	—	—
Kopuni, 1 par	—	—	—	—
30 cm drva, trda, 1 m ²	3	20	3	60
30 „ „ mehka, 1 „	2	60	3	—

Zivina	Počrez	100 kilogr.		Prignalo	Prodalo
		živa	zaklana		
Konji	—	—	—	—	—
Biki	—	—	—	—	—
Voli, pitani	—	—	—	—	—
„ za vožnjo	—	—	—	—	—
Junci	—	—	—	—	—
Krave	—	—	—	—	—
Telice	—	—	—	—	—
Svinje, pitane	—	—	140	148	95
Praseta, plemena	—	—	—	—	—
Ovce	—	—	—	—	—

Zivinski sejm je bil zaradi kužnih bolezni zaprt.

Sukno. Koci. Konjske odeje. Vezivo

(Stickgarn) v različnih barvah in vsaki velikosti se dobiva v Velikovcu v tovarni volnena blaga Jakob Pogatschnigg. Tudi kupujem in v zameno z blagom prejemam ovčjo volno.

Gostilna

v večjem trgu na Koroškem, ob železnici, kjer se nahaja tudi velika tovarna z več sto delavci, se odda poštenemu in pridnemu človeku, ki more vložiti vsaj 1000 kron kavcije, pod prav ugodnimi pogoji v najem. — Kje, pove upravništvo „Mira“ pod št. 54 iz prijaznosti.

Mizarskega učenca

iz poštene hiše sprejme v uk Anton Kalan, Celovec, Salmstraße št. 5.

Mnogo prijateljev

si je pridobil s svojim iznenadljivim, hitrim uspehom pri revmatičnih, protinskih, nevralgičnih bolečinah in pri ozeblinah zdravniško toplo priporočeni izdelek, imenovan

Contrheuman.

Lajša in pomiruje bolečine, izsesava otekline na členih, pospešuje njih gibčnost in odstranjuje neprijetno boleče srbenje.

Poprašajte pri svojem zdravniku.

Izdelovatelj in glavna zaloga **B. FRAGNER, lekarna,** c. kr. dvorni zalagatelj, PRAGA-III., vogel Nerudove ulice št. 203. 1 škatlica 1 krono.

Protí predplačilu K 1.50 dobi se 1 škatlico } franko
 „ „ „ 5.— „ 5 škatlic }
 „ „ „ 9.— „ 10 „ }

Pozor na ime izdelka, izdelovatelja in varstveno znamko!

Dobiva se v vseh lekarnah, v Celovcu: »Pri angelu«, Pavel Hauser, Vikt. Hauser, H. Gutt.

Zaradi bodočega novoizidanja :: hiše je krojno blago po :: znižanih cenah naprodaj.

Za prekupce posebne cene.

Z velespoštovanjem

ANTON RENKO, Celovec, vogel Novi trg in Kramerjeve ulice.

Svet in pomoč!

za tiste, ki trpijo

na težkem prebavljanju vsake vrste, gorecni, tvorbi kisline, zaprtju, bolečinah slabostih, nudijo

v želodcu in s tem v zvezi stoječih priznane pristne že 80 let sem priznane pristne

Bradyjeve želodčne kapljice

prej Marijacejske kapljice imenovane. Varujte se enako glasečih se ponaredb in popačih in pazite na stransko varstveno znamko s podpisom C. B. dy. — Dobiva se v lekarnah. Pošiljatev v provinco po lekarnarju C. Brady, Dunaj, Fleischmarkt 2, 385. 5 stekl. za K 5.30, 8 pedvojne stekl. za K 5.60 franko.

Kdor rabi

dobre in pristnobarvne zimske barhente, flanele za srajce in drugo perilo, lanene in bombažaste kanafase, cefire, platno, inlet, brisače, rjuhe, zimsko blago za dame in gospode, žepne robce in drugetkanine, naj se obrne zaupno na kršč. tvrdko

Jaroslav Marek ročna tkalnica št. 39, v Bistrem pri Novem mestu ob Met. (Češko).

V zalogi imam tudi veliko množino ostankov zimskega barhenta, flanele, kanafasa itd. in razpošiljam v zavojih po 40 m za 18 K, prve vrste za 20 K franko po povzetju. Vzorcí se pošiljajo zastonj in poštine prosto. — Od ostankov se vzorcí ne pošiljajo. — Dopisuje se slovensko.

V zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu

je nanovo izšla knjiga:

Razlaganje cerkvenega leta (Slovenski Goffine).

Priredil msgr. Valentin Podgorc. Mehko vez. K 4.—, za družnike K 3.—, po pošti 40 vinarjev več. — Trdo vez. K 5.40, za družnike K 4.—, po pošti 40 vinarjev več.

Lekar-narja A. Thierry-ja balzam.

Edino pristen z zeleno redovnico kot varstveno znamko.

Postavno zavarovano. Vsaka ponaredba, posnemanje in razprodaja drugih balzamov z znamko, ki lahko moti, se bo sodnijskim potom zasledovalo in kaznovalo. — Nedosegljivo zdravilno sredstvo proti vsem boleznim dihal, pri kašlju, zasliženju, hripavosti, olajša katar, prsna in pljučna bolezní, posebno dobro sredstvo pri influenci, želodčnim boleznim, vnetju jeter in slezene, netečnosti, slabi prebavi, zapeki, proti zobobolu in ustnim boleznim, trganju v udih, opeklinaim, prišću itd. 12/2 ali 6/1 ali 1 velika specialna steklenica K 5.60.

Lekarnarja **A. Thierry-ja** edino pristno centifolijsko mazilo

zanesljivo in sigurno učinkujoče proti vsem še tako starim ranam, tvorom, ranitvam, vnetjem, uljesom, odstrani vse tuje reči iz telesa in prihrani marsikatero bolešno operacijo. Zdravilno sredstvo proti še tako starim ranam itd. 2 lončka stanota K 3.60. Izdelovatelj: **Adolf THIERRY,** lekarna **PRI ANGELO VARIHU** v Pregradi pri Rogatcu.

Dobiva se skoro po vseh lekarnah. Na debelo v medicinaldrogerijah.

Kranjska dež. vinarska zadruga v Ljubljani

(dež. dvorec) opozarja p. n. vinske kupce na svojo veliko zalogo priznane izbornih, pristnih kranjskih vin

Poleg namiznih vin navadne in boljše vrste ima še čistovrstna vina, kakor: zelen, burgundec, rulandec, karmenet, rizling itd. naprodaj. Oddaja od 561 naprej. Postrežba točna in solidna, cene nizke! Zahtevajte cenike!

O dobroti zadrughnih vin se lahko vsakdo prepriča pri javnih vinskih pokušnjah, katere se vršijo redno vsak četrtek od 5. ure popoldne do 9. ure zvečer v pokuševalni kleti v Ljubljani pod kavarno „Evropa“.

Zadruga posreduje tudi brezplačno nakup vina direktno od producentov. Resnim kupcem so naslovi in zelo ugodne ponudbe vin od najboljših kranjskih vinogradnikov brezplačno na razpolago.

Hiša naprodaj

tik farne cerkve, eno uro od mesta Pliberka oddaljena, ki bi bila pripravna za gostilno ali za kako trgovino z malim blagom, ima tri lepe kleti ter 10 birnov posetve, nekaj gozda in majhen travnik. Hiša se radi družinskih razmer proda iz proste roke. Več pove posestnik **Anton Sakotnik** v Vogrčah, pošta Pliberk, Koroško.

Vaš otrok

trpi tudi pri malem kašlju, tembolj pri krčevitem. Preprečite poslabšanje z uporabo zdravniško priporočenega, po iznenadljivo hitrem uspehu znanega sredstva

Thymomel Scillae.

Izvolite vprašati svojega zdravnika. Steklenica K 2.20. Po pošti franko proti predplačilu K 2.90. Tri steklenice po pošti franko proti predplačilu K 7.—. Deset steklenic po pošti franko proti predplačilu K 20.—.

Izdelovatelj in glavna zaloga lekarna **B. FRAGNER,** c. kr. dvorni dobavitelj, PRAGA-III., vogel Nerudove ulice št. 203.

Pozor na ime izdelka, izdelovatelja in varstveno znamko!

Dobiva se v večini lekarn, v Celovcu »Pri angelu«, Pavel Hauser, Viktor Hauser, H. Gutt.

VŽIGALICE
družbe sv. Cirila in Metoda
Zaloga pri Jv. Perdanu v Ljubljani.

**MAL POLOŽI DAR
DOMU NA ALTAR!**

Te vžigalice
sov pridružbi sv. Cirila in Metoda
V LJUBLJANI

Zahtevajte in kupujte pri vseh trgovcih slovenske

Ciril in Metodove vžigalice

ki so priznane najboljše.

Glavna zaloga pri tvrčki Ivan Perdan v Ljubljani.

VŽIGALICE
družbe sv. Cirila in Metoda
Zaloga pri Jv. Perdanu v Ljubljani.

**MAL POLOŽI DAR
DOMU NA ALTAR!**

Te vžigalice
sov pridružbi sv. Cirila in Metoda
V LJUBLJANI

Jožef Božič v Celovcu

Beljaška cesta št. 14

trgovec z mešanim blagom

kupuje in prodaja vsakovrstne deželne pridelke,
kakor žita, maslo, sir, jajca, mleko itd. Zlasti priporoča

**patentirano olje za večno luč
in oglje za kadilnice**

vsakovrstno kadilo, francoski in navadni stenj, voščene in druge
cerkvene sveče itd.

Lovske puške

vseh sestav, prizna-
no delo prve vrste, z
najboljšim strelnim
učinkom, priporoča

Prva borovska
orožnata ar-
niška družba

Peter Wernig,

družba z omejl. zavezo
: v Borovljah
na Koroškem.

Ceniki brezplačno in poštnine prosto.

Obvarujte

vsako rano pred okuženjem in pokrijte
isto z antiseptično obvezo.

Že 40 let se je izkazalo mečilno vlačno mazilo, takozvano
praško domače mazilo kot zanesljivo sredstvo za ob-
voz. To obvaruje rane, olajšuje
vnetja in bolečine, hladi in pospešuje zaceljenje.

Razpošilja se vsak dan.

1 pušica stane 70 v. Proti preplačilu
K 3-16 se pošljejo štiri pušice, za
K 7- pa 10 pušic poštino prosto na
vsako nastajo avstro-ogr. monarhije.

Pozor na ime izdelka ter iz-
delovatelja, ceno in varstveno
znamko. Pristno le po 70 vin.

Glavna zaloga:

B. FRAGNER, c. in kr. dvorni dobavitelj
lekarna „Pri črnem orlu“

Praga, Mala straná, vogal Nerudove ulice št. 203.

Zaloga v vseh lekarnah Avstro-Ogrske, v Celovcu
»Pri angelu«, P. Hauser, H. Gutt, Vikt. Hauser.

Ceno
Posteljno
Perje

1 kg sivoga skubljenega K 2-—, boljsega K 2-40, polbelega
prima K 2-80, belega K 4-—, prima puhasto mehkega K 6-—,
najfinejšega K 7-—, 8-— in 9-60. Siv puh K 6-—, 7-—, bel
prima K 10-—, prsni puh K 12-—. Od 5 kg naprej franco.

Napolnjene postelje

iz debelega rdečega, modrega, rumenega ali belega inleta
(nanking); pernica ca. 180 cm dolga, 120 cm široka, z
dvema blazinama, vsaka ca. 80 cm dolga, 60 cm široka,
povojno napolnjena z novim, sivim, puhastim in trpežnim
posteljnim perjem K 10-—, napolpuh K 20-—, puhasto perje
K 24-—. Posamezne pernice K 10-—, 12-—, 14-—, 16-—,
Posamezne blazine K 3-—, 3-50, 4-—. Pernice 200×140 cm
velike K 13-—, 15-—, 18-—, 20-—. Blazine, 90×70 velike
K 4-50, 5-—, 5-50. Spodnje pernice iz najboljsega blaga
180×116 cm velike K 13-— in K 15-— odpošilja po povzetju
ali proti predplačilu

Maks Berger v Deženicah št. 444 a, Šumava,
Češko.

Noben riziko, ker je zamenjava dovoljena ali se denar
vrne. Bogati ilustr. ceniki vseh posteljnih naprav zastoj.

Sladki

koroški hruševvec

kupi večje množine

St. Ig. Donau, Celje, Štajersko.

Učenca

za slikarstvo in pleskarstvo takoj sprejme
Friderik Grimm v Celovcu.

Na razstavi v Draždanih

razstavljen in nekoliko oprasene platnine so globoko pod lastno ceno naprodaj.

30 kosov prtičev brez šiva, 150 cm širokih, z jamčeno platno, Ia kakovost,
v 15 metrov dolgih kosih, komplet za 6-7 velikih prtičev, kos s 15 metri
po . . . . . K 18-—

25 kosov rumburške tkanine, najfineje obeljene, 23 metrov dolgi, 80 cm široki,
pripravni za najfinejše perilo za telo in posteljo, 1 kos 23 metrov po K 13-50

25 tucatov obrisač Ia kakovosti, podvojno platno, damast, 60/125, zelo fine ka-
kovosti, težko blago, najnovejša moda, 1 tucat po . . . . . K 14-—

20 tucatov obrisač, 55/100, platno, lepi vzorci, 1 tucat po . . . . . K 7-—

30 kosov garniture za kavo za 6 oseb, platno, v finih pisanih barvah, roza-
svetlomodro, rumeno, 1 garnitura . . . . . K 7-—

25 kosov težke platnene garniture, damast, za jedi, za 6 oseb, 1 garn. K 8-—

Vsi ti izdelki so lepo opremljeni, pripravni kot **božična darila** in se zavežem,
za neugajajoče denar takoj povrniti. — Naročila se po vrsti odpravljajo.

S. Stein, tkalnica platna v Nachodu na Češkem.

Kmetovalci!

Naročajte litoželezna pre-
nosna kotlišča za pičo,
nove prekucljive pre-
nosne kotle kakor tudi parilnike, bakrene kotle za žganje
kuhati, poljedelske stroje in vse druge potrebščine železnine pri

Veletrgovini z železnino „MERKUR“ Peter Majdič, Celje.

Hotel Trabesinger v Celovcu

Velikouška cesta št. 5

se priporoča

potnikom, ki prenočujejo v Celovcu.

Tukaj najdejo lepe, snažne in pozimi
zakurjene sobe po 1 K do 5 K, okusne
jedi, dobro pijačo poceni.

Veliko dvorišče za vozove in trije hlevi
za konje.

Za zabavo služi **kegljišče,** pozimi
zakurjeno.

Poleti sedi na **senčnatem vrtu.**

V tem hotelu najdeš vsak dan prijetno sloven-
sko družbo, posebno ob sredah zvečer.

Velike dvorane za shode in veselice.

Na kolodvoru pričakuje gostov domači
omnibus.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Delniška glavica K 8.000.000.

Rezervni fond čez K 800.000.

Denarne vloge obrestujemo po **4 1/2 0/0** od dne vloge
do dne vzdiga.

Kolodvorska cesta 27, v lastni hiši.

Zamenjuje in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in
vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje — Zavaruje srečke
proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.
Eskompt in incasso menic Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spiljetu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Turške srečke Šest žrebanj na leto. Glavni dobitek.
300.000 frankov. Na mesečno vplačev. po K 8-— za
komad. **Tiske srečke s 4% obrestmi.** Dve žrebanji
na leto. Glavni dobitek K 180.000. Na mesečno vpla-
čevanje po K 10-— za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.